[2018] 10 S.C.R. 634

ஆர்.எஸ்.செஹ்ராவத்

எதிர்

ராஜீவ் மல்ஹோத்ரா மற்றும் பலர்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 684/2006

செப்டம்பர் 05,2018

[மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. தீபக் மிஸ்ரா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஏ.எம். கான்வில்கர்]

நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டம், 1971 - பிரிவு 19 (1) (ஆ) - நீதிமன்ற அவமதிப்பு - அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்களை மறுசீரமைத்தல் - உண்மை நிலவரப்படி, ஒரு எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனுவானது, மேல்முறையீட்டாளர்-ஜூனியர் இன்ஜினியர் மற்றும் இடிப்புச் சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட மற்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை கோரியது. அவர்களின் குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், அவர்கள் முதலில் சொத்தில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானத்தைத் தொடர

அனுமதித்து, பின்னர் தன்னிச்சையாக கட்டமைப்பை இடித்தனர் - அங்கீகரிக்கப்படாத குடியிருப்புகளில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்களைத் தடுக்கும் பொது நல வழக்கின் முந்தைய உத்தரவின்படி, உயர் நீதிமன்றம் தானாக முன்வந்து நடவடிக்கை எடுத்தது - மேல்முறையீட்டாளருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்புதல் - மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் பிற அதிகாரிகளால் பிரமாணப் பத்திரங்களை தாக்கல் செய்தல் - மேல்முறையீட்டாளர்-ஜூனியர் இன்ஜினியர் நீதிமன்றத்தை தவறாக வழிநடத்த முயன்றார் என்றும், அவரது செயல்கள் நீதி வழங்குவதில் கணிசமாகத் தலையிட்டன என்றும் கூறி, நீதிமன்ற அவமதிப்பு குற்றத்திற்காக மேல்முறையீட்டாளருக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது - மேல்முறையீட்டாளருக்கு எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளும் அறிவிக்கப்படவில்லை, அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டிய குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளும் தெரிவிக்கப்படவில்லை -மேல்முறையீட்டாளரால் நம்பப்பட்ட சமகால பதிவை சரிபார்க்கவோ அல்லது ஆராயவோ உயர் நீதிமன்றம் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை - உயர் நீதிமன்றம் சமகால பதிவின் நம்பகத்தன்மையையும் உண்மைத்தன்மையையும் சோதித்திருக்க வேண்டும் - அவ்வாறு தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிரமாணப் பத்திரம் தவறானது அல்லது தவறாக வழிநடத்துகிறது என்றோ அழைக்க முடியாது -

மேல்முறையீட்டாளர் தனது உயர் அதிகாரிகளுக்குச் சமர்ப்பித்த தற்காலிக அலுவலகப் பதிவுகள்/ஆவணங்கள் மற்றும் புகைப்படங்களில் பிரதிபலிக்கும் நிலைக்கு ஏற்ப இடிப்புப் பணி மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்று கருத முடியாது - இவ்வாறு, மேல்முறையீட்டாளருக்கு உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது மற்றும் காரணம் கேட்கும் அறிவிப்புகள் கைவிடப்படுகின்றன.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:

1.1 ஒரு நீதிப்பேராணை மனுவில் உத்தரவில் உள்ள உத்தரவு இருந்தபோதிலும், பண்ணைகளில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக முதல் பார்வையில் நம்பப்பட்டதால் உயர் நீதிமன்றம் தாமாக முன்வந்து நடவடிக்கை எடுத்தது என்பது தெளிவாகிறது. நீதிமன்றத்தில் ஆஜரான அதிகாரிகளால் காரணம் கேட்கும் அறிவிப்பை ஏற்றுக்கொண்டதாகவும் இந்த உத்தரவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேல்முறையீட்டாளர், மற்ற அதிகாரிகளைப் போலவே, தன்னைப் பற்றிய

தொடர்புடைய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் தனது பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்தார். மேல்முறையீட்டாளர் தனது உயர் அதிகாரிகளால் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியின் படி சம்பந்தப்பட்ட காலகட்டத்தில் பண்ணைகளில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்புகளை இடிப்பதற்கான நடவடிக்கை குறித்த உண்மை நிலைப்பாட்டை விளக்கினார், மேலும் அந்த உண்மையை சமகால அலுவலக சமர்ப்பிப்பு மூலம் தனது மேலதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்தார். மேற்கூறிய சமகால அலுவலக அறிக்கைகளின் சரியான தன்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவோ அல்லது சந்தேகிக்கப்படவோ இல்லை. மாநகராட்சி ஆணையர் தனிப்பட்ட முறையில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்களை இடிக்கும் பணியை மேற்பார்வையிட்டார் என்பதையும், எனவே, அலுவலக சமர்ப்பிப்புகள் மற்றும் இடிப்பு உண்மையை வலுப்படுத்தும் புகைப்படங்கள் வடிவில் சமகால பதிவுகளை சந்தேகிக்க எந்த காரணமும் இல்லை என்பதையும் பதில் பிரமாணப் பத்திரம் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனால், வழக்கறிஞர்கள் குழுவின் அறிக்கை, இடிப்புப் பணி உண்மையில் நடைபெற்ற 2000 ஜூன் 7 மற்றும் 2000 செப்டம்பர் 14 ஆகிய தேதிகளிலிருந்து முறையே 6 மாதங்களுக்கும் மேலாகவும் 3 மாதங்களுக்கும் மேலாகவும் கழித்து, 2001 ஜனவரியில் தளத்தைப் பார்வையிட்டதன் அடிப்படையில் அமைந்தது. எனவே,

மேற்கூறிய அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மை நிலைப்பாடு இடிப்பு தேதியில் பெறப்பட்ட உண்மையான நிலைப்பாடாக இருக்காது. அதிகாரிகள் இடிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்ட பிறகு, அத்தகைய அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்புகள் ஒரே இரவில் புனரமைக்கப்பட்டனவா என்பது தெரியவில்லை. அது இரகசியமாகவும் அறிவிப்பு இல்லாமல் நேர்மையற்ற நபர்களால் செய்யப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த பதில் பிரமாணப் பத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மை நிலைப்பாடு, இடிக்கப்பட்டவை உட்பட அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்புகள் தொடர்பாக தொடர்ச்சியான பின்தொடர்தல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர் சம்பந்தப்பட்ட வார்டிலிருந்து செப்டம்பர் 27,2000 மாற்றப்பட்டார் மற்றும் அந்த தேதிக்குப் பிறகு வெளிவரும் எந்தவொரு வளர்ச்சி அல்லது சட்டவிரோத நடவடிக்கையும் மேல்முறையீட்டாளருக்குக் காரணம் என்று கூற முடியாது. இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும் உயர் நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. [[பத்தி9][641-G-H;642-A-F]

சஹ்தியோ அலியாஸ் சஹ்தியோ சிங் எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் மற்றும் பலர் (2010) 3 எஸ். சி. சி 705: [2010] 2 எஸ். சி. ஆர் 1086; முத்து கருப்பன்,

காவல் ஆணையர், சென்னை எதிர் பரிதி இளம்வழுதி மற்றும் ஒருவர். (2011) 5 எஸ்.சி.சி 496: [2011] 5 எஸ். சி. ஆர் 329; மிருத்யுஞ்சாய் தாஸ் மற்றும் ஒருவர் எதிர் சையத் ஹாசிபுர் ரஹ்மான் மற்றும் பலர். மிருத்யுஞ்சாய் தாஸ் மற்றும் ஒருவர். எதிர் சையத் ஹாசிபுர் ரஹ்மான் மற்றும் மற்றவர்கள். (2001) 3 எஸ். சி. சி 739: [2001] 2 SCR 471-குறிப்பிடப்பட்டது.

1.2 பதிவில் உள்ள தகவல்களைப் பார்க்கும்போது, மேல்முறையீட்டாளர் செப்டம்பர் 27, 2000 க்கு முன்போ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்பை மறுசீரமைக்க பங்களித்ததாக நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு முடிவு செய்ய முடியாது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளும் தெரிவிக்கப்படவில்லை; அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டிய குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆயினும்கூட, மேல்முறையீட்டாளரின் செயல்கள் நீதியின் சரியான போக்கில் கணிசமாக தலையிட முனைந்தன மற்றும் தவறான பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்ததற்காக நீதிமன்றத்தை அவமதித்த குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கு சமமானவை என்பது எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் இறுதி முடிவாகும்.

மேல்முறையீட்டாளர் தான் தாக்கல் செய்த பிரமாணப் பத்திரத்தில் கூறப்பட்ட உண்மை நிலைப்பாடு மேற்கூறிய பதிவிலிருந்து உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வலுப்படுத்தப்பட்டது என்ற அவரது மனுவுக்கு ஆதரவாக மேல்முறையீட்டாளர் நம்பியிருந்த சமகால பதிவுகளை சரிபார்க்கவோ அல்லது ஆராயவோ உயர் நீதிமன்றம் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. முதல் இடிப்பு தேதியிலிருந்து 6 மாத இடைவெளி மற்றும் இரண்டாவது இடிப்பு தேதியிலிருந்து 3 மாத இடைவெளிக்குப் பிறகு தயாரிக்கப்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் குழுவின் அறிக்கையை நம்புவதன் மூலம் அவ்வாறு தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிரமாணப் பத்திரத்தை தவறானது அல்லது தவறாக வழிநடத்துகிறது என்று அழைக்க முடியாது. [பத்தி 12] [645-D-E].

1.3 எனவே, 2001 ஜனவரியில் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் அடிப்படையில் சொத்துக்கள் தரைமட்டமாக்கப்படவில்லை என்று உயர்நீதிமன்றம் பதிவுசெய்துள்ள தீர்ப்பு சரியான அணுகுமுறை அல்ல மற்றும் வெளிப்படையாக தவறானது. மேல்முறையீட்டாளரால் நம்பப்பட்ட அலுவலக சமர்ப்பிப்புகள், மிஸெல் பேண்ட் பதிவு, அலுவலக கோப்புகள்,

அறிவிப்புகள், புகைப்படம் மற்றும் பத்திரிக்கை அறிக்கைகள் போன்ற வடிவங்களில் சமகால பதிவின் நம்பகத்தன்மை மற்றும் உண்மைத் தன்மையை உயர் நீதிமன்றம் சோதித்திருக்க வேண்டும். மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த பிரமாணப் பத்திரங்களில் அவர் எடுத்த நிலைப்பாட்டை சமகால பதிவுகள் ஆதரிக்கவில்லை என்றால் அது வேறு விஷயமாக இருக்கும். உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளர் ஏற்கனவே துறை ரீதியான விசாரணையை எதிர்கொண்டுள்ளார், இதில் பிரச்சினையில் உள்ள விஷயம் முழுமையாக கையாளப்பட்டுள்ளது மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்த வாதுரை சரியானது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. [பத்தி 13] [645-G-H; 646-A-B]

1.4 மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்த குறிப்பிட்ட நிலைப்பாட்டை உயர் நீதிமன்றம் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. மேல்முறையீட்டாளர் மறுஆய்வு மனுவில் இந்த குறையை முன்வைத்தார், ஆனால் எந்த பலனும் கிடைக்கவில்லை. ஜூன் 7,2000 மற்றும் செப்டம்பர் 14,2000 ஆகிய தேதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இடிப்புப் பணிகள், மேல்முறையீட்டாளர் தனது உயர் அதிகாரியிடம் சமர்ப்பித்த சமகால அலுவலக சமர்ப்பிப்புகள்/பதிவுகள் மற்றும் புகைப்படங்களில் பிரதிபலிக்கும்

நிலைப்பாட்டிற்கு இணங்கவில்லை என்று கருத முடியாது. உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளர் ஒற்றை அடிப்படையில் வெற்றிபெற வேண்டும், உயர் நீதிமன்றம் முறையான குற்றச்சாட்டுகளை உருவாக்காமலோ அல்லது அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை அவருக்கு வழங்காமலோ அவருக்கு எதிராக நியாயமற்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தது; மேலும் மேல்முறையீட்டாளரால் பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்வது சமகால அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகளால் ஆதரிக்கப்பட்டது, இது நீதியின் நிர்வாகத்தின் சரியான போக்கைத் தடுக்கும் முயற்சி என்று அழைக்க முடியாது. [பத்தி 16,17] [648-C-E].

1.5 தில்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயம் வழங்கிய சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவுகள் ரத்து செய்யப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு, உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயத்தின் உத்தரவின் படி மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட காரணத்தைக் காட்டும் அறிவிப்புகள் இதன் மூலம் கைவிடப்படுகின்றன. [பத்தி 18] [648-F-G]

<u>வழக்குச் சட்டக் குறிப்புகள்</u>

[2010] 2 SCR 1086 பத்தி 11 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

[2011] 5 SCR 329 பத்தி 11 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

[2001] 2 SCR 471 பத்தி 11 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்: 684/2006.

தில்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் 01.06.2001 தேதியிட்ட CWP No. 6734/2000 இல் C.M. No. 820/ 2001 தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவு மற்றும் 10.05.2006 தேதியிட்ட CWP No. 6734/2000 இல் R.A. No. 6600/2001 வழங்கப்பட்ட உத்தரவிலிருந்து.

K. ராதாகிருஷ்ணன், A.C., அசோக் குமார் பாண்டா, மூத்த வக்கீல்கள், அசோக் மாத்தூர், திருமதி ஆஷா ஜி. நாயர், ஆர். கே. ரத்தோர், திருமதி ஆர். பரத்வாஜ், ராஜ் பகதூர், திருமதி அனில் கட்டியார், பி. பரமேஸ்வரன், பிரவீன் ஸ்வரூப், எதிர் கே. வர்மா, வழக்கறிஞர்கள் ஆஜரான தரப்பினர்களுக்காக.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஏ.எம். கான்வில்கர் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

1. நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டம், 1971 இன் பிரிவு 19 (1) (b) இன் கீழ் உடனடி மேல்முறையீடு , தில்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் 01.06.2001 தேதியிட்ட CWP No. 6734/2000 இல் C.M. No. 820/ 2001 மற்றும் 10.05.2006 தேதியிட்ட CWP No. 6734/2000 இல் R.A. No. 6600/2001 வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை எதிர்த்து தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில், மேல்முறையீட்டாளர் தவறான பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்து, நீதிமன்றத்தைத் தவறாக வழிநடத்த முயன்றதன் மூலம், நீதிமன்ற அவமதிப்புக் குற்றத்தைச் செய்ததாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளார். அவரது செயல்கள் நீதி வழங்குவதில் கணிசமாகத் தலையிடும் தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன. மேல்முறையீட்டாளருக்கு 30 (முப்பது) நாட்கள் சிறைத்தண்டனையும் ரூ.25,000/- (இருபத்தைந்தாயிரம் மட்டும்) அபராதமும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி தீர்ப்பிற்கு எதிரான மறுஆய்வு மனு 10 மே 2006 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

2. சுருக்கமாக கூறப்பட்டது, மேல்முறையீடு செய்தவர் டெல்லி முனிசிபல் கார்ப்பரேஷனில் (எம்சிடி) ஜூனியர் இன்ஜினியராக பணிபுரிந்தார். நீதிப்பேராணை மனுதாரர் (இங்கே எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1) மேல்முறையீடு செய்தவர் மற்றும் காவல்துறை அதிகாரிகள் உட்பட பிற அதிகாரிகள், தங்கள் கமிஷன் மற்றும் புறக்கணிப்பு நடவடிக்கையின் மூலம், பிளாட் எண்.37-சி, அசோகா அவென்யூ, சைனிக் பார்ம்ஸ், புது தில்லியில் 834 சதுர கெஜம் கொண்ட சொத்தில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானத்தை மேற்கொள்ள நீதிப்பேராணை மனுதாரரை முதலில் அனுமதித்தனர் மற்றும் பின்னர் ஒருதலைப்பட்சமாக கூறப்பட்ட கட்டமைப்பை இடித்தனர். உரிமையியல் நீதிப்பேராணை மனுவில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1 தாக்கல் செய்த குறை இதுவாகும். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1, மேல்முறையீடு செய்தவர் மீதும், கட்டிடம் இடிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சம்பவத்தில் தொடர்புடைய காவல்துறை அதிகாரிகள் உட்பட பிற அதிகாரிகளுக்கு எதிராகவும் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு வேண்டுரை செய்திருந்தார். பொதுநல வழக்கு (C.W.P. எண் 7441/1993, 1997 நவம்பர் 3 தேதியிட்டது) ஒன்றில், அங்கீகரிக்கப்படாத குடியிருப்புகளில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்களைத் தடுக்கும் வகையில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவைக் குறிப்பிட்டு, உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு

நீதிபதிகள் அமர்வு, தற்போதைய நீதிப்பேராணை மனுவில் 2000 டிசம்பர் 6 அன்று ஒரு அறிவிப்பை அனுப்பியது. இந்த அறிவிப்பு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 1-க்கு சொந்தமான இடத்தில் கட்டுமானம் கட்டப்பட்ட நேரத்தில் பணியில் இருந்த மாநகராட்சி (MCD) அதிகாரிகள் மற்றும் காவல்துறையினருக்கு அனுப்பப்பட்டது. நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகளை ஏன் அவர்கள் மீது தொடங்கக்கூடாது என்பதற்கு அவர்கள் காரணம் காட்டும்படி இந்த அறிவிப்பில் கோரப்பட்டது.

3. நோட்டீஸ் கிடைத்த பிறகு, மேல்முறையீடு செய்பவரும், மற்ற அதிகாரிகளும் தங்களுக்குரிய பிரமாணப் பத்திரங்களை தாக்கல் செய்தனர். நவம்பர் 3, 1997 அன்று உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகளுக்கு இணங்க எதிர்பார்க்கப்படும் அதிகாரிகளின் முதன்மைப் பொறுப்பைச் சுட்டிக்காட்டி மேல்முறையீடு செய்தவர் 2001 ஜனவரி 3 ஆம் தேதி தனது விரிவான பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்தார். ஜூனியர் இன்ஜினியர் பதவியில் அவரது பங்கைப் பொறுத்தவரை, மேல்முறையீட்டாளர் தனது உயர் அதிகாரிகளால் அவ்வப்போது தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியை செய்வதாகவும், அதன் சார்பாக இணக்க அறிக்கைகளை அவர்களிடம்

சமர்ப்பித்ததாகவும் கூறினார். 2000 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 7 ஆம் தேதி முதல் செப்டம்பர் 27 ஆம் தேதி வரை சைனிக் ஃபார்ம்ஸில் மட்டும் 14 முக்கிய இடிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதாகவும், இந்தக் கட்டுமானங்களை தரைமட்டமாக்கியுள்ளதாகவும் அவர் மேலும் கூறினார். முந்தைய சந்தர்ப்பங்களில் இடிப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட போதிலும், நீதிப்பேராணை மனுதாரர் அதே இடத்தில் சட்டவிரோதமாக கட்டிடத்தை கட்டியதாக வலியுறுத்தப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட கட்டிடத்தை இடித்ததாக அவர் கூறியதற்கு ஆதரவாக, அவர் தனது மேலதிகாரிகளுக்கு அவர் அளித்த அலுவலக சமர்ப்பிப்பு மற்றும் இடிப்பு நடவடிக்கைக்கு முன்னும் பின்னும் எடுக்கப்பட்ட கட்டிடங்களின் புகைப்படங்களை நம்பினார். மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்த நிலைப்பாட்டை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1 எதிர்த்தார். உண்மை நிலையை சரிபார்க்க, 12 ஜனவரி 2001 தேதியிட்ட உயர் நீதிமன்ற உத்தரவின்படி, அந்த இடத்தை ஆய்வு செய்து உண்மை கண்டறியும் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வழக்கறிஞர்கள் குழுவை நியமித்தது. அந்த அறிக்கையை 2001 ஜனவரி 23 அன்று வழக்கறிஞர்கள் குழு உயர்நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது.

4. உயர் நீதிமன்றம் 24 ஜனவரி 2001 தேதியிட்ட உத்தரவை அதன் முதன்மைக் கருத்தைப் பதிவுசெய்த பிறகு, மேல்முறையீட்டாளர் உட்பட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நீதிமன்ற அவமதிப்புக்காக ஏன் குற்றவாளிகளாக அறிவிக்கப்படக்கூடாது மற்றும் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்று நோட்டீஸ் அனுப்பியது. இந்த உத்தரவிற்குப் பிறகு, மேல்முறையீடு செய்தவர் பிப்ரவரி 8, 2001 தேதியிட்ட மேலும் ஒரு பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்து, முந்தைய பிரமாணப் பத்திரத்தில் எடுக்கப்பட்ட நிலைப்பாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்தினார், மேலும் ஜூன் 7, 2000 மற்றும் 14/15 செப்டம்பர், 2000 தேதிகளில் இடிப்புக்குப் பிறகு அதே இடத்தில் புனரமைப்புக்கான சாத்தியக்கூறு நிலையையும் விளக்கினார். மேல்முறையீடு செய்தவர், இடிப்பு பற்றிய அறிக்கை மற்றும் புகைப்படங்கள் போன்ற சமகால ஆதாரங்களையும் நம்பியிருந்தார். எவ்வாறாயினும், உயர் நீதிமன்றம், மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த விளக்கத்தால் ஈர்க்கப்படவில்லை, மேலும் 2001 ஜனவரி 3 அன்று தவறான பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்ததற்காக மேல்முறையீட்டாளர் மீது குற்றத்தைக் கண்டறிவதைப் பதிவு செய்தது. மேல்முறையீட்டாளர் மறுஆய்வு மனுவை தாக்கல் செய்தார், அது மே 10, 2006 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இதன்

விளைவாக, மேல்முறையீட்டாளர் தற்போதைய மேல்முறையீட்டின் மூலம் இரண்டு உத்தரவுகளையும் எதிர்த்துள்ளார்.

5. மேல்முறையீட்டாளரின் முதன்மைக் குறை என்னவென்றால், முறையான குற்றச்சாட்டுகள் எதுவும் விதிக்கப்படவில்லை மற்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்கு தெரிவிக்கப்படவில்லை. டிசம்பர் 6, 2000 தேதியிட்ட உத்தரவின் அடிப்படையில் மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட முதல் காரணம் கேட்கும் அறிவிப்பு, நவம்பர் 3, 1997 அன்று 1993 இன் CWP எண்.7441 இல் கொடுக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதலுக்கு இணங்கவில்லை என்பதற்காக இருக்கலாம்; ஜனவரி 24, 2001 தேதியிட்ட உத்தரவின்படி மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட இரண்டாவது காரணம் கேட்கும் அறிவிப்பு ஜனவரி 3, 2001 தேதியிட்ட தவறான மற்றும் தவறாக வழிநடத்தும் பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்ததற்காக ஆகும். மேல்முறையீட்டாளர் தனது 2001 ஜனவரி 3 தேதியிட்ட பிரமாணப் பத்திரத்திலும், பின்னர் 2001 பிப்ரவரி 8 தேதியிட்ட பிரமாணப் பத்திரத்திலும் உண்மை நிலவரத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். மேற்படி பிரமாணப் பத்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மை நிலை, அதன் சரியான

கண்ணோட்டத்தில், உயர் நீதிமன்றத்தால் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. மாறாக, உயர் நீதிமன்றம், வழக்கறிஞர்கள் குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் பதிவு செய்யப்பட்ட உண்மை நிலைப்பாட்டால் திசைதிருப்பப்பட்டு, ஜூன் 7, 2000 மற்றும் மீண்டும் செப்டம்பர் 14/15, 2000 இல் இடிக்கப்பட்டது என்ற மேல்முறையீட்டாளர் வழங்கிய நம்பத்தகுந்த விளக்கத்தை முற்றிலும் புறக்கணித்து, குற்றத்தை பதிவு செய்யத் தொடர்ந்தது. அலுவலக சமர்ப்பிப்பு, பத்திரிக்கை அறிக்கைகள் மற்றும் புகைப்படங்கள் வடிவில் இடிப்பு அளவு தொடர்பான சமகால பதிவும் உயர் நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. எனினும், அது புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மேல்முறையீட்டாளரின் குறை என்னவென்றால், பிப்ரவரி 8, 2001 தேதியிட்ட பிரமாணப் பத்திரத்தில், செய்தி சேனல்கள் எடுத்த வீடியோ பதிவு குறித்து ஒரு குறிப்பிட்ட வெளிப்படுத்தல் செய்யப்பட்டது மற்றும் வீடியோ கிளிப்பிங்குகளை இயக்குவதற்கான சுதந்திரம் கோரப்பட்டது, ஆனால் மேல்முறையீட்டாளரின் இந்த கோரிக்கையை உயர்நீதிமன்றம் கையாளவில்லை. அனைத்து வக்கீல்கள் குழுவின் ஆய்வுக்கும், இடிப்புக்கும், இடைப்பட்ட காலம் மிகவும் கணிசமானதாக இருப்பதால், கேள்விக்குரிய கட்டமைப்புகளை புனரமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை

நிராகரிக்க முடியாது. ஆனால், உயர்நீதிமன்றம் இந்த அம்சத்தைக் கையாளவில்லை.

6. எவ்வாறாயினும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1 மற்றும் நீதிமன்ற உதவியர் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1க்கான காரணத்தை ஆதரிக்கின்றனர், இருப்பினும், உயர் நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட அணுகுமுறை அல்லது முடிவில் எந்தப் பிழையும் இல்லை என்று வாதிட்டனர்.

7. மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக திரு. அசோக் மாத்தூர் வக்கீல், திரு. கே. ராதாகிருஷ்ணன், நீதிமன்ற உதவியராக ஆஜரான மூத்த வக்கீல் மற்றும் திரு. அசோக் குமார் பாண்டா, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் மூத்த வழக்கறிஞரைக் கேட்டறிந்தோம்.

8. முன்பு குறிப்பிட்டது போல, மேல்முறையீடு செய்பவர் மற்றும் பிற அதிகாரிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கை, டிசம்பர் 6, 2000 தேதியிட்ட

உத்தரவின்படி உயர்நீதிமன்றத்தால் தொடங்கப்பட்டது. அந்த உத்தரவின் தொடர்புடைய பகுதி இவ்வாறு கூறுகிறது:

"....

அந்த மனுவில், அங்கீகரிக்கப்படாத காலனியாக உள்ள சைனிக் பண்ணையில் அனுமதியின்றி கட்டுமானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மனுதாரர் 834 சதுர அடியில் பிளாட் எண்.37C இல் அசோகா அவென்யூ, சாய்ங்கி பார்ம், புது தில்லியில், ஜூலை 2000 இல், கட்டுமானத்தைத் தொடங்கினார் என்பதில் சர்ச்சை இல்லை. கட்டிடம் வர அனுமதிக்கப்பட்டது, அது முடிவடையும் தருவாயில் இருந்தபோது 30.10.2000 அன்று இடிக்கப்பட்டது. நவம்பர் 3, 1997 தேதியிட்ட இந்த நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு அமலில் இருக்கும் போது, ஜூலை 2000 முதல் அக்டோபர் 2000 வரை கட்டிட செயல்பாடு எவ்வாறு அனுமதிக்கப்படுகிறது/அனுமதிக்கப்பட்டது என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட எம்.சி.டி அதிகாரிகள் மற்றும் காவல்துறை

மேல்முறையீட்டாளருடன் உடந்தையாகாத வரை, சம்பந்தப்பட்ட கட்டிடம் வந்திருக்க முடியாது என்பது முதல் பார்வையில் நமக்குத் தோன்றுகிறது. கட்டுமானத்தை உயர்த்துவதற்காக பல்வேறு அலுவலகங்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்ததாக மேல்முறையீட்டாளர் குற்றச்சாட்டினார். அந்த அதிகாரிகளின் பெயரை அவர் கூறியுள்ளார்.

இச்சூழலில், நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு அவர்களுக்கு எதிராக ஏன் தொடங்கப்படக் கூடாது என்பதற்கான காரணத்தைக் காட்ட, சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தில் கட்டுமானப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலத்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட எம்சிடி மற்றும் காவல்துறையின் பின்வரும் அதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பு அனுப்புவது பொருத்தமானதாகக் கருதுகிறோம்.:

1. திரு. RS ஷெராவத் (JE) MCD

2. திரு. US சௌஹான் (JE) MCD

3. திரு. எஸ்.ஆர்.பரத்வாஜ், AE தெற்கு மண்டல கட்டிடத் துறை MCD.

4. திரு. பூரன் சிங் ராவத், பெயில்தார், MCD

5. திரு. ராகேஷ் பெயில்தார், MCD

6. திரு. மன் மோகன், எஸ்ஐ சௌகி இன்சார்ஜ், சைனிக் ஃபார்ம்ஸ்

7. திரு. வி. கே. மல்ஹோத்ரா, முன்னாள். பொறியாளர் எம்.சி.டி.

8. திரு. வீர் சிங், SHO.

மேற்கூறிய அதிகாரிகள் ஆஜராகி, அவர்கள் அறிவிப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். காரணம் கேட்கும் குறிப்பாணைக்கு பதில் பிரமாண பத்திரம் தாக்கல் செய்ய அவர்களுக்கு இரண்டு வார கால அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நீதிப்பேராணை மனுவில் உள்ள மனுக்கள் அடுத்த தேதிக்கு முன் முடிக்கப்படும்.

9. இந்த உத்தரவை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது, 1997 நவம்பர் 3 தேதியிட்ட C.W.P. எண் 7441/1993 இல் உள்ள உத்தரவு இருந்தபோதிலும், உத்தரவு இருந்தபோதிலும், சைனிக் பண்ணைகளில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக முதல் பார்வையில் நம்பப்பட்டதால் உயர் நீதிமன்றம் தாமாக முன்வந்து நடவடிக்கை எடுத்தது என்பது தெளிவாகிறது. நீதிமன்றத்தில் ஆஜரான அதிகாரிகளால் காரணம் கேட்கும் அறிவிப்பை ஏற்றுக்கொண்டதாகவும் இந்த உத்தரவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 03.01.2001 தேதியிட்ட பிரமாண பத்திரத்தின் மூலம் மேல்முறையீட்டாளர், மற்ற அதிகாரிகளைப் போலவே, தன்னைப் பற்றிய தொடர்புடைய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் தனது பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்தார். மேல்முறையீட்டாளர் தனது உயர் அதிகாரிகளால் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியின் படி சம்பந்தப்பட்ட காலகட்டத்தில் பண்ணைகளில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்புகளை இடிப்பதற்கான நடவடிக்கை குறித்த உண்மை நிலைப்பாட்டை விளக்கினார், மேலும் அந்த உண்மையை சமகால அலுவலக சமர்ப்பிப்பு மூலம் தனது மேலதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்தார். மேற்கூறிய சமகால அலுவலக அறிக்கைகளின் சரியான தன்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவோ அல்லது சந்தேகிக்கப்படவோ இல்லை. மாநகராட்சி ஆணையர் தனிப்பட்ட

முறையில் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்களை இடிக்கும் பணியை மேற்பார்வையிட்டார் என்பதையும், எனவே, அலுவலக சமர்ப்பிப்புகள் மற்றும் இடிப்பு உண்மையை வலுப்படுத்தும் புகைப்படங்கள் வடிவில் சமகால பதிவுகளை சந்தேகிக்க எந்த காரணமும் இல்லை என்பதையும் பதில் பிரமாணப் பத்திரம் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனால், வழக்கறிஞர்கள் குழுவின் அறிக்கை, இடிப்புப் பணி உண்மையில் நடைபெற்ற 2000 ஜூன் 7 மற்றும் 2000 செப்டம்பர் 14 ஆகிய தேதிகளிலிருந்து முறையே 6 மாதங்களுக்கும் மேலாகவும் 3 மாதங்களுக்கும் மேலாகவும் கழித்து, 2001 ஜனவரியில் தளத்தைப் பார்வையிட்டதன் அடிப்படையில் அமைந்தது. எனவே, மேற்கூறிய அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மை நிலைப்பாடு இடிப்பு தேதியில் பெறப்பட்ட உண்மையான நிலைப்பாடாக இருக்காது. அதாவது ஜீன் 7, 2000 மற்றும் 14 செப்டம்பர் 2000. அதிகாரிகள் இடிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்ட பிறகு, அத்தகைய அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்புகள் ஒரே இரவில் புனரமைக்கப்பட்டனவா என்பது தெரியவில்லை. அது இரகசியமாகவும் அறிவிப்பு இல்லாமல் நேர்மையற்ற நபர்களால் செய்யப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த பதில் பிரமாணப் பத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மை நிலைப்பாடு, இடிக்கப்பட்டவை உட்பட அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்புகள் தொடர்பாக தொடர்ச்சியான

பின்தொடர்தல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர் சம்பந்தப்பட்ட வார்டிலிருந்து செப்டம்பர் 27,2000 மாற்றப்பட்டார் மற்றும் அந்த தேதிக்குப் பிறகு வெளிவரும் எந்தவொரு வளர்ச்சி அல்லது சட்டவிரோத நடவடிக்கையும் மேல்முறையீட்டாளருக்குக் காரணம் என்று கூற முடியாது. இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும் உயர் நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்படவில்லை.

10. இந்த மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருந்தபோது, மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு முக்கியமான உண்மையைப் பதிவு செய்தார். அது என்னவென்றால், அவர் செய்த மற்றும் செய்யத் தவறிய செயல்கள் தொடர்பாக, அதே தகவல்களின் அடிப்படையில், பின்வரும் மூன்று குற்றச்சாட்டுகளுக்காக அவர் துறை ரீதியான நடவடிக்கையை எதிர்கொண்டார்:

"Shri RS Sehrawat கட்டிடத் துறையில், தெற்கு மண்டலத்தில் JE (B) ஆக பணிபுரிந்து, 07.03.2000 முதல் 27.09.2000 வரை சைனிக் ஃபார்ம் பகுதியின் பொறுப்பாளராக இருந்தபோது,

பின்வரும் எண்ணிக்கையில் மொத்த தவறான நடத்தையைச் செய்தார்:

1. அவர் உரிமையாளர்/கட்டுமான நிறுவனங்களுடன் உடந்தையாயிருந்து, பி.எண் 37-சி, 49, எச்-541, சைனிக் ஃபார்ம்ஸில் உள்ள அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்களை எந்தத் தடையுமின்றி மேற்கொள்ளவும் முடிக்கவும் அனுமதித்தார். மேலும், அதன் ஆரம்ப/நடப்பு நிலையிலேயே அதைத் தடுக்கவோ/இடிக்கவோ அவர் திறம்பட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

2. சைனிக் ஃபார்ம்ஸில் உள்ள அந்தக் குறிப்பிட்ட அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானத்தை அவர் பதிவு செய்யவில்லை. இதன் நோக்கம், டெல்லி மாநகராட்சிச் சட்டம் (DMC Act) பிரிவு 343/344 இன் கீழ் வரும் இடிப்பு நடவடிக்கையைத் தவிர்ப்பதே ஆகும்.

3. மேலும், சைனிக் ஃபார்ம்ஸில் உள்ள பி.எண் 49 மற்றும் எச்-541 ஆகியவற்றில் உள்ள அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டுமானங்கள் இடிக்கப்பட்டுவிட்டதாக உயர் நீதிமன்றத்தில் தவறான பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்தார். ஆனால், அவை தளத்தில் இன்னும் அப்படியே இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. இதனால், அவர் மாண்புமிகு உயர் நீதிமன்றத்தை தவறாக வழிநடத்தினார்.

அவர், இதன் மூலம் MCD ஊழியர்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் CCS (நடத்தை) விதிகள், 1964 இன் விதி 3 (I) (i) (ii) & (iii) ஐ மீறினார்.

மேல்முறையீட்டாளரின் நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்கும் அனைத்து உத்தியோகபூர்வ பதிவுகளையும் பகுப்பாய்வு செய்து ஒரு விரிவான அறிக்கையின் மூலம் மேற்படி விசாரணையில் மேல்முறையீட்டாளர் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

11. அது எப்படியிருந்தாலும், அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்பான சட்டம், சஹ்தியோ அலியாஸ் சஹ்தியோ சிங் எதிர் உத்தரபிரதேச மாநிலம் மற்றும் பலர் (2010) 3 SCC 705 வழக்கில் பத்தி 27 இல் பின்வருமாறு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

"27. மேற்கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகளுக்கு இணங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக தானாக முன்வந்து அவமதிப்பு நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று சட்டம் சுருக்கமாகக் கூறலாம். எவ்வாறாயினும், அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் குற்றவியல் தன்மை கொண்டவை என்பதால், மற்ற குற்றவியல் வழக்குகளைப் போலவே அதே தரமான ஆதாரம் தேவைப்படுகிறது. சந்தேகத்தின் பலன் உட்பட, குற்றவியல் நீதித்துறையில் வழங்கப்பட்டுள்ள அனைத்து பாதுகாப்புகள்/உரிமைகளின் பாதுகாப்பிற்கு, குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிமன்ற அவமதிப்பாளருக்கு உரிமை உண்டு.

குறிப்பிட்ட விதியின் வரம்பிற்குள் இந்த விஷயத்தை கொண்டு வருவதற்கு ஒரு தரப்பினர் வேண்டுமென்றே நீதி வழங்குவதைத் தடுக்கும் தெளிவான வழக்கு இருக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட அவமதிப்பாளர் என்ன குற்றச்சாட்டு அவர் சந்திக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். எனவே, குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டு துல்லியமாக கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிமன்ற அவமதிப்பாளர் (alleged contemnor) தனக்கு எதிராக வாக்குமூலம் அளித்த சாட்சிகளை அதாவது பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்தவர்களை குறுக்கு விசாரணை செய்ய நீதிமன்றத்தை அனுமதிக்கக் கோரலாம். அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் இயற்கையில் குற்றவியல் தன்மையுடையவை என்ற போதிலும், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 (இனிமேல் "CrPC" என்று அழைக்கப்படுகிறது) மற்றும் சாட்சியச் சட்டம் ஆகியவற்றின் விதிகள், நடவடிக்கைகளை விரைவாக முடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஈர்க்கப்படவில்லை. எனவே, விசாரணையை விரைவில் முடிக்க வேண்டும். இந்த வழக்கு வெறும்

ஊகங்கள் மற்றும் யூகங்களின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அவமதிப்பாளர் மீதான குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்க தெளிவான மற்றும் நம்பகமான ஆதாரங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட சட்ட விதிகளை கண்டிப்பாக பின்பற்றி முடிக்கப்பட வேண்டும்.

நாம் தற்போது பரிசீலனையில் உள்ள விவகாரம் குறித்து ஆராய்வதற்கு, மேலும் இரண்டு தீர்ப்புகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும். முத்து கருப்பன், சென்னை காவல் ஆணையர் எதிர் பரிதி இளம்வழுதி மற்றும் ஒருவர் (2011) 5 SCC 496 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் இவ்வாறு கவனித்தது:

"15. பொய்யான வாக்குமூலத்தை தாக்கல் செய்து தவறான சாட்சியங்களை வழங்குவது ஒரு தீமையாகும், அதை வலிமையான கையால் திறம்பட கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நீதியின் நலன் கருதி தவறிழைத்தவரை தண்டிப்பது

அவசியமாகக் கருதப்படும்போது, வழக்குத் தொடர உத்தரவிடப்பட வேண்டும். ஆனால், அது முதன்மையாகவே 'வேண்டுமென்றே பொய்' கூறிய ஒரு முக்கியப் பொருள் குறித்த வழக்காக இருக்க வேண்டும். மேலும், குற்றச்சாட்டுக்கு ஒரு நியாயமான அடிப்படை உள்ளது என்று நீதிமன்றம் திருப்தியடைய வேண்டும்.

"17. நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் குற்றவியல் தன்மை கொண்டவை என்பதால், நிரூபிக்கும் சுமை மற்றும் நிரூபணத் தரநிலை ஆகியவை குற்றவியல் வழக்குகளுக்குத் தேவையான அதே அளவிலேயே இருக்கும். குற்றச்சாட்டுகள், அதற்கான சட்டபூர்வ விதிகளின்படி வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிமன்ற அவமதிப்பாளருக்கு சந்தேகத்தின் பலன் உண்டு என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, நியாயமான சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். சட்டம், வெறும் வாய்ப்புகளின் அடிப்படையில் நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகளில் எந்த தண்டனையையும் விதிக்க அனுமதிக்காது. அதேபோல், நீதிமன்றம் எந்தவித ஆதாரமும் இல்லாமல், வெறும் யூகங்கள்

மற்றும் அனுமானங்களின் அடிப்படையில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிமன்ற அவமதிப்பாளரைத் தண்டிக்க முடியாது. மேலே குறிப்பிட்டபடி, நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் குற்றவியல் தன்மை கொண்டவை என்பதால், அத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருந்தக்கூடிய விதிகளின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளை கண்டிப்பாகப் பின்பற்ற வேண்டும்.

மிருத்யுன்ஜோய் தாஸ் மற்றும் மற்றவர்கள் எதிர் சையத் ஹசிபூர் ரஹ்மான் மற்றும் மற்றவர்கள் (2001) 3 SCC 739 வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

"14. இந்த விஷயத்தின் மற்ற அம்சமும் இந்த நேரத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டும், அதாவது, ஆதாரத்தின் தரத்தின் சுமை. யார் ஒன்றை உறுதிப்படுத்துகிறாரோ, அவரே அதை நிரூபிக்க வேண்டும்' என்ற பொதுவான ஆங்கில சொற்றொடர், நீதிமன்ற அவமதிப்புச் செயலை உருவாக்கும் குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்கும் விஷயத்திலும் அதன் உரிய

பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. நிரூபணத் தரநிலை' குறித்துப் பார்க்கும்போது, நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி, நீதிமன்றத்தின் அசாதாரண அதிகார வரம்பின் கீழ் உள்ள ஒரு நடவடிக்கை குற்றவியல் தன்மை கொண்டது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதனால், தேவைப்படும் நிரூபணத் தரநிலை ஒரு குற்றவியல் நடவடிக்கைக்குத் தேவைப்படுவது போன்றது மற்றும் குற்றம் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிறுவப்பட வேண்டும்.

12. தற்போதைய வழக்கில், பதிவில் உள்ள தகவல்களைப் பார்க்கும்போது, மேல்முறையீட்டாளர் செப்டம்பர் 27, 2000 க்கு முன்போ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ அங்கீகரிக்கப்படாத கட்டமைப்பை மறுசீரமைக்க பங்களித்ததாக நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு முடிவு செய்ய முடியாது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளும் தெரிவிக்கப்படவில்லை; அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டிய குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆயினும்கூட, மேல்முறையீட்டாளரின் செயல்கள் நீதியின் சரியான போக்கில் கணிசமாக

தலையிட முனைந்தன மற்றும் தவறான பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்ததற்காக நீதிமன்றத்தை அவமதித்த குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கு சமமானவை என்பது எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் இறுதி முடிவாகும். மேல்முறையீட்டாளர் தான் தாக்கல் செய்த பிரமாணப் பத்திரத்தில் கூறப்பட்ட உண்மை நிலைப்பாடு மேற்கூறிய பதிவிலிருந்து உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வலுப்படுத்தப்பட்டது என்ற அவரது மனுவுக்கு ஆதரவாக மேல்முறையீட்டாளர் நம்பியிருந்த சமகால பதிவுகளை சரிபார்க்கவோ அல்லது ஆராயவோ உயர் நீதிமன்றம் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. முதல் இடிப்பு தேதியிலிருந்து 6 மாத இடைவெளி மற்றும் இரண்டாவது இடிப்பு தேதியிலிருந்து 3 மாத இடைவெளிக்குப் பிறகு தயாரிக்கப்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் குழுவின் அறிக்கையை நம்புவதன் மூலம் அவ்வாறு தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிரமாணப் பத்திரத்தை தவறானது அல்லது தவறாக வழிநடத்துகிறது என்று அழைக்க முடியாது.

13. எனவே, 2001 ஜனவரியில் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் அடிப்படையில் சொத்துக்கள் தரைமட்டமாக்கப்படவில்லை என்று உயர்நீதிமன்றம் பதிவுசெய்துள்ள தீர்ப்பு சரியான அணுகுமுறை அல்ல மற்றும் வெளிப்படையாக தவறானது. மேல்முறையீட்டாளரால் நம்பப்பட்ட

அலுவலக சமர்ப்பிப்புகள், மிஸெல் பேண்ட் பதிவு, அலுவலக கோப்புகள், அறிவிப்புகள், புகைப்படம் மற்றும் பத்திரிக்கை அறிக்கைகள் போன்ற வடிவங்களில் சமகால பதிவின் நம்பகத்தன்மை மற்றும் உண்மைத் தன்மையை உயர் நீதிமன்றம் சோதித்திருக்க வேண்டும். மேல்முறையீட்டாளர் முறையே 2001 ஜனவரி 3 மற்றும் 2001 பிப்ரவரி 8 தேதியிட்ட தனது பிரமாணப் பத்திரங்களில் எடுத்த நிலைப்பாட்டை தற்காலிகப் பதிவுகள் ஆதரிக்கவில்லை என்றால், அது வேறு விஷயமாக இருந்திருக்கும். உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளர் ஏற்கனவே துறை ரீதியான விசாரணையை எதிர்கொண்டுள்ளார், இதில் பிரச்சினையில் உள்ள விஷயம் முழுமையாக கையாளப்பட்டுள்ளது மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்த வாதுரை சரியானது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

14. அது எப்படியிருந்தாலும், ஜனவரி 24, 2001 தேதியிட்ட உத்தரவின் அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பைக் குறிப்பிட்டு, மேல்முறையீடு செய்தவர் குற்றவாளி என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளார், அதன் தொடர்புடைய பகுதி இவ்வாறு கூறுகிறது:

"மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு. ஆர்.எஸ். செஹ்ராவத்தின் பிரமாண பத்திரத்தில், சொத்து எண்.49 மற்றும் H-541 ஆகியவை முறையே ஜூன் 7, 2000 மற்றும் 14 செப்டம்பர், 2000 ஆகிய தேதிகளில் இடிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திரு. அவஸ்தி இந்த சொத்துக்களின் புகைப்படங்களைக் காட்டியுள்ளார். புகைப்படங்களில் இருந்து, சொத்துக்கள் அப்படியே இருப்பதாகவும், இடிக்கப்படவில்லை என்றும் தெரிகிறது, எனவே திரு. செஹ்ராவத் கூட உண்மையுடன் விளையாடியுள்ளார் என்பது முதன்மையான கருத்து. திரு. யு.எஸ். சவுகான் மற்றும் திரு. ஆர்.எஸ். செஹ்ராவத், ஜூனியர் இன்ஜினியர்கள், மாநகராட்சி (MCD), ஆகியோர் மீது நீதிமன்ற அவமதிப்புக்காக ஏன் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்கான காரணம் கேட்கும் அறிவிப்புகள் அனுப்பப்படட்டும். பதிலளிக்கும் பிரமாணப் பத்திரங்கள் 2001 பிப்ரவரி 6 ஆம் தேதிக்குள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும்.

15. மேல்முறையீட்டாளருக்கு கொடுக்கப்பட்ட இரண்டாவது நோட்டீசுக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, அவர் மேலும் பிப்ரவரி 8, 2001 தேதியிட்ட ஒரு பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்து கீழ்க்கண்டவாறு வலியுறுத்தினார்:

> "3. இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தில் 3.1.2001 அன்று பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்யும் போது உறுதிமொழி அளிப்பவர் பொய்யான பிரமாணப் பத்திரம் எதையும் தாக்கல் செய்யவில்லை என்றும், உறுதிமொழி அளிப்பவர் உண்மையைக் கூறவில்லை என்றும் உறுதிமொழி அளிப்பவர் சமர்ப்பிக்கிறார். நான் கூறுவது என்னவென்றால், 2001 ஜனவரி 24 தேதியிட்ட உத்தரவில், பிரமாணப் பத்திரம் (deponent) தாக்கல் செய்தவரைப் பொறுத்தவரை, அவர் 2000 ஜூன் 7 மற்றும் 2000 செப்டம்பர் 14/2000 செப்டம்பர் 15 அன்று இடித்த சொத்துக்கள் எண் 49 மற்றும் எச்-541, இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை மற்றும் இந்தச் சொத்துக்களின் புகைப்படங்களின்படி இடிக்கப்படவில்லை என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. 7.6.2000 அன்று சொத்து எண்.49 இடிக்கப்பட்டது என்று உறுதிமொழி அளிப்பவர் சமர்பிக்கிறார் என்றும், தற்போதுள்ள கட்டிடத்தின் புகைப்பட நகல்களை இடிப்பதற்கு முன் மற்றும் இடிப்பதற்கு பிறகு, உறுதிமொழி அளிப்பவரின் பிரமாணப் பத்திரத்துடன் 3.1.2001. அன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இடிக்கப்பட்ட சொத்தின் மேலும் புகைப்படங்களின் நகல்களை உறுதிமொழி அளிப்பவர் தாக்கல் செய்கிறார். 7.6.2000 அன்று சைனிக் ஃபார்ம்ஸ் இடிக்கப்படுவதற்கான முன்னரே பத்திரிகைகளுக்குத் தகவல் இருந்தது என்றும், பத்திரிக்கை புகைப்படக்காரர்கள் மற்றும் செய்தியாளர்கள் சைனிக் ஃபார்ம்ஸில் இருந்தனர் என்றும் நான் மேலும் கூறுகிறேன். 49, சைனிக் பார்ம் என்ற இடத்தில் இடிக்கப்பட்ட கட்டிடத்தின் புகைப்படம் சில செய்தித்தாள்களின் புகைப்படக்காரர்களால் எடுக்கப்பட்டது. டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா, 8.6.2000 தேதியிட்ட பதிப்பு இடிக்கப்பட்ட கட்டமைப்பைக் காட்டியது. இது உறுதிமொழி அளிப்பவரின் நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் சுயாதீனமான சான்று. தூர்தர்ஷன் வீடியோவின் வீடியோ குழு

49 சைனிக் பண்ணைகளை இடித்ததை டேப் செய்ததாகவும், கிளிப்பிங்குகள் 7.6.2000 அன்று இரவு 10 மணிக்கு "ஆஜ் தக்" நிகழ்ச்சியில் காட்டப்பட்டதாகவும் நான் மேலும் கூறுகிறேன். 2000 ஜூன் 7 அன்று ஒளிபரப்பப்பட்ட 'ஆஜ் தக்' நிகழ்ச்சிக்கு தூர்தர்ஷன் அதிகாரிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட வீடியோ படச்சுருளை வரவழைக்க இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தின் அனுமதியை நான் கோருகிறேன். சொத்தின் உரிமையாளர் முந்தைய இடிப்புக்குப் பிறகு அதையே புனரமைத்துள்ளார் என்று நான் கூறுகிறேன். உறுதிமொழி அளிப்பவர் தாக்கல் செய்த முந்தைய பிரமாணப் பத்திரத்தில் நான் கூறியது போல், 27.9.2000 க்குப் பிறகு எனக்கு சைனிக் ஃபார்ம்ஸ் ஜூனியர் இன்ஜினியர் பணி ஒதுக்கப்படவில்லை என்றும், அதன் பிறகுதான் கட்டமைப்பு மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறுகிறேன். நான் சைனிக் ஃபார்ம்ஸின் ஜூனியர் இன்ஜினியராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில், ஒரே ஒரு சொத்து மட்டுமே எண்.49 சைனிக் ஃபார்ம்ஸைக் கொண்டிருந்தது, அது என்னால் இடிக்கப்பட்டது என்று நான் கூறுகிறேன்.

5. சொத்து எண். ஹெச்-541, சைனிக் ஃபார்ம்ஸ் தொடர்பாக, குழு அறிக்கை அதைக் குறிப்பிடவில்லை என்று கூறுகிறேன். எவ்வாறாயினும், 29.1.2001, நான் மேற்படி சொத்தின் இடத்தைப் பார்வையிட்டதுடன், மேற்படி சொத்தும் என்னால் முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட இடிப்புக்குப் பின்னர் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் தெரிவித்தேன். புனரமைக்கப்பட்ட சொத்து இன்னும் முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது மற்றும் சொத்தில் வர்ணம் பூசும் பணிகள் இன்னும் நடந்து வருகின்றன என்று நான் கூறுகிறேன். கட்டிடங்கள் வர்ணம் பூசப்படும் நிலையில் உள்ளதா அல்லது சமீபத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு வர்ணம் பூசப்பட்டதா என்பதை உடனடியாக அறிக்கையிடுமாறு இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தால் குழு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன். எனது முந்தைய பிரமாணப் பத்திரத்துடன் இடிக்கப்பட்ட சொத்தின் புகைப்படங்களை ஏற்கனவே தாக்கல் செய்துள்ளேன்.

6. இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தில் நான் 2001 ஜனவரி 3 அன்று தாக்கல் செய்த பிரமாணப் பத்திரத்தில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, மாநகராட்சி ஆணையர் சைனிக் ஃபார்ம்ஸில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகளை வாராந்திர அடிப்படையில் ஆய்வு செய்து வந்தார். மேலும், மண்டல பொறியாளர் மற்றும் மண்டல செயற்பொறியாளர் ஆகியோரும் நான் மேற்கொண்ட இடிப்பு நடவடிக்கைகளை நேரில் மேற்பார்வையிட்டு வந்தனர் என்பதை நான் இதன் மூலம் தெளிவுபடுத்துகிறேன். மேற்படி மண்டல பொறியாளர் மற்றும் செயற்பொறியாளர்களின் அறிக்கைகளையும் அழைக்க வேண்டும். அந்த மண்டல பொறியாளர் மற்றும் செயற்பொறியாளர்களின் அறிக்கைகளும் வரவழைக்கப்பட வேண்டும்.

7. நான் கூறுவது என்னவென்றால், 2000 ஜூன் 7 அன்று நடைபெற்ற இடிப்பு நடவடிக்கைகளை வீடியோ பதிவு செய்த பத்திரிகை புகைப்படக் கலைஞர்கள் மற்றும் தூர்தர்ஷன் குழுவின் ஆதாரங்களையும், நான் இடிப்பு நடவடிக்கைகளை

மேற்கொண்டேன் என்பதையும், எந்தவொரு தவறான பிரமாணப் பத்திரத்தையும் தாக்கல் செய்யவில்லை என்பதையும், உண்மையுடன் விளையாடவில்லை என்பதையும் நிரூபிக்க மண்டல பொறியாளர் மற்றும் செயற்பொறியாளரின் ஆதாரங்களையும் முன்வைக்க எனக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.

16. மேல்முறையீட்டாளரால் எடுக்கப்பட்ட இந்த குறிப்பிட்ட நிலைப்பாட்டை உயர்நீதிமன்றம் பரிசீலிக்கவே இல்லை. மேல்முறையீட்டாளர் இந்த குறையை மறுஆய்வு மனுவில் தெரிவித்தபோதிலும், எந்தப் பயனும் இல்லை. எங்கள் கருத்துப்படி, 7 ஜூன், 2000 மற்றும் செப்டம்பர் 14, 2000 ஆகிய தேதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இடிப்பு பணியானது, மேல்முறையீட்டாளர் தனது உயர் அதிகாரியிடம் சமர்ப்பித்த சமகால அலுவலக சமர்ப்பிப்புகள் / பதிவுகள் மற்றும் புகைப்படங்களில் பிரதிபலிக்கும் நிலைப்பாட்டிற்கு இணங்கவில்லை என்று கருத முடியாது.

17. உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளர் ஒற்றை அடிப்படையில் வெற்றிபெற வேண்டும், உயர் நீதிமன்றம் முறையான குற்றச்சாட்டுகளை உருவாக்காமலோ அல்லது அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை அவருக்கு வழங்காமலோ அவருக்கு எதிராக நியாயமற்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தது; மேலும் மேல்முறையீட்டாளரால் பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்வது சமகால அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகளால் ஆதரிக்கப்பட்டது, இது நீதியின் நிர்வாகத்தின் சரியான போக்கைத் தடுக்கும் முயற்சி என்று அழைக்க முடியாது. அதன்படி, இந்த முறையீடு வெற்றிபெற வேண்டும்.

18. மேற்கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, தில்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயத்தால் 01.06.2001 தேதியிட்ட CWP No. 6734/2000 இல் C.M. No. 820/ 2001 மற்றும் 10.05.2006 தேதியிட்ட CWP No. 6734/2000 இல் R.A. No. 6600/2001 வழங்கப்பட்ட எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயம் டிசம்பர் 6, 2000 தேதியிட்ட மற்றும் 2001 ஜனவரி 24 ஆம் தேதியின் உத்தரவின்படி மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட காரணம் கேட்கும் குறிப்பாணை இதன் மூலம்

கைவிடப்பட்டது. மேற்கூறிய விதிமுறைகளில் மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திகொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப்பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".